

ההבדל המהותי בין חג הפסח לחג הסוכות

הקדמה

בפרשת השבוע מדובר על מועדי ישראל. נתבונן בתיאור חג הפסח וחג הסוכות בתורה.
פסח – "וּבַחֲמִשָּׁה עָשָׂר יוֹם לַחֹדֶשׁ הַזֶּה חַג הַמִּצּוֹת לֵה' שִׁבְעַת יָמִים מִצּוֹת תֹּאכְלוּ" (כג,ו)
 לאחר מכן התורה מצווה על הקרבת קורבנות ואיסור מלאכה ביום הראשון וביום השביעי של החג.

חג הסוכות – "בַּחֲמִשָּׁה עָשָׂר יוֹם לַחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי הַזֶּה חַג הַסֻּכּוֹת שִׁבְעַת יָמִים" (כג, לד)
 לאחר מכן התורה מצווה על איסור מלאכה ביום הראשון, הקרבת קורבנות ומצוות ארבעת המינים.
 לבסוף ובצורה נפרדת מופיע הציווי על הישיבה בסוכה:
 "בַּסֻּכּוֹת תֵּשְׁבוּ שִׁבְעַת יָמִים כָּל הָאֶזְרָח בְּיִשְׂרָאֵל יֹשֵׁב בְּסֻכּוֹ" (כג, מב)

השאלה

מדוע בחג הסוכות חיוב הישיבה בסוכה מופיעה בפסוקים נפרדים בסוף פרשת המועדות כעניין בפני עצמו,
 ואילו בחג הפסח כבר בפסוק הראשון מופיע מצוות אכילת מצה?

הביאור

יש הבדל מהותי בין חג הפסח לחג הסוכות.
 חג הפסח נקבע כיום טוב בשל היותו **יום היציאה ממצרים** – "יְהִי הַיּוֹם הַזֶּה לָכֶם לְזִכְרוֹן וְחֻמַּתֶּם אֹתוֹ חַג..."
 ומשום שאותו היום הוא זמן מיוחד זוהי הסיבה למצוות החג, שאחת מהן היא אכילת מצה.
 ולכן פסוקי התורה מתארים תחילה את היום שמתקדש, ולאחר מכן את המצווה לאכול מצות, איסור מלאכה וקורבנות.

מה שאין כן בחג הסוכות, בשבעת הימים שמתחילים בט"ו בתשרי, שהם אינם זמן מיוחד ומובדל מצד עצמם,
 אלא להיפך – מכיוון שיש חיוב ומצווה לשבת בסוכה שבעת ימים באופן של "תשבו כעין תדורו", מצווה זו פועלת שימים
 אלו יהפכו להיות ימים מיוחדים, חג לה'. **כלומר המהות של חג הסוכות זו הסוכה בעצמה**, הישיבה בסוכה, וכל הימים,
 ופרטי החג מתקדשים בעקבות כך. ולכן מצווה הינה נפרדת ונקשרת לכל שבעת ימי החג.
 עניין זה מתבטא בשם החג, אשר מורה על התוכן והעצמיות של הדבר שעל שמו הוא נקרא – חג הסוכות,
 שתוכנו הוא הישיבה בסוכה - "**בַּסֻּכּוֹת תֵּשְׁבוּ שִׁבְעַת יָמִים**".

ההבדל המהותי בין חג הפסח לחג הסוכה

ההוראה לחיים

חג הפסח עניינו קדושה הבאה מלמעלה, ואילו חג הסוכות נפעל על ידי עבודת האדם מלמטה בעשיית הסוכה. בכל השנה יש צורך בעבודה גדולה כדי לעמוד במצב של "כל מעשיך יהיו לשם שמים", ו"בכל דרכיך דעה", אבל בחג הסוכות ישנו חידוש שכל הנהגות האדם בחיי היום יום שלו במשך החג, הופכות לעניין של מצווה. עניין זה לא נמצא בשום מצווה אחרת מלבד הסוכה, אשר גורמת שכל מציאות האדם וענייניו מסובבים ומוקפים במצותו של הקב"ה.

האדמו"ר הזקן מדגיש שמצוות נטילת לולב היא **מצוה מן המובחר**. כלומר זהו הידור מצווה לברך על הלולב **בתוך** הסוכה. 'לולב' מסמל את מי שעוסק בתורה, שדבוק לקב"ה בשל היותו לומד את תורת ה'. ומי שעוסק בתורה יכול להגיע למסקנה שהסוכה קשורה רק לענייניו הגשמיים של האדם כמו אכילה ושתייה. ולכן הברכה על הלולב בתוך הסוכה מבטאת את זה שיהודי יכול להשיג ולקבל את חכמת התורה רק כאשר הוא מכיר ומרגיש שלימודו מקיף אותו ונעלה ממנו באין ערוך (עניינה של הסוכה), וממילא יש בו את **הביטול והתשוקה** לקלוט את תורות של הקב"ה.

לימוד התורה באופן זה תביא בקרוב ממש לקיום היעוד "וּפְרוּשׁ עָלֵינוּ סִפְתָּ שְׁלוֹמֶךָ", בבניין בית המקדש, שעליו נאמר "וַיְהִי בְשָׁלֹם סִבּוֹ" שיבנה על ידי משיח צדקנו במהרה בימינו ממש.